

VAV

<sup>41</sup> **Sevgin üzerime gelsin, ya RAB,**

**Sözüne göre kurtarışın da.**

Tanrı'nın sevgisi, içinde merhamet olan bir sevgidir. Tanrı'nın antlaşmaya dayalı olan bu sevgisi ve kurtarışı, Tanrı'nın Kutsal Yazılar aracılığı ile insana açıkladığı bir gerçektir. Tanrımız yüce merhametini ve kurtarış dolu sevgisini Kutsal Yazılar'da bize açıklamış ve lütuf dolu sevgisi ile kendi halkını kurtarmıştır.

Tanrı sözünün ne kadar güçlü olduğuna bakın; sevgiyi, merhameti, bağışlanmayı, kurtuluşu bu sözlerde görüyoruz. *Mesih kiliseyi Tanrısal sözle temizleyerek kutsal kılmak için haça çıktı* (Efesliler 5:26). Tanrı sözü o kadar güçlü ki, iman edenlere yani sözün ulaştığı kimselere "*Mesih'ten duyduunuz*" denilebiliyor (Efesliler 4:21).

Söze sarılarak dua ettiğimizde Tanrı'nın gücüyle dua etmiş oluyoruz; Tanrı sözünü vaaz edip öğretirken Tanrı'nın gücünü vaaz etmiş oluyoruz. Böylece '*Tanrı'nın gücü olan Müjde –yani günahların bağışlanması*' burada daha belli oluyor (Romalılar 1:16, I.Korintliler 1:18 krş. Matta 26:28, Luka 24:46).

Mezmuncu burada merhamet ve sevgi dileniyor. Günahkarlığını ve zayıflığını sürekli unutarak duaya gelenlere, temelde sevgiye ve merhamete yani günahlarının bağışlanmasına ihtiyacı olduğunu hatırlatıyor. Tanrı'nın beden almış diri sözü olan Mesih'i tanıdığımız ve kurtuluşumuzu öğrendiğimiz Müjde'ye olan ihtiyaç bu duada belli oluyor.

Merhamete ihtiyacı olduğunu görmek kadar, bunu unutmamak da bir berekettir; ve kişiyi hem alçakgönüllü olması hem de lütufkar olması açısından eğitici. Merhamete ihtiyacı olanlar herkese merhametlidir; kendisi için lütuf diyenlere başkaları için lütufkardır; böylece alçakgönüllülükle Mesih'i izlemeye çalışanlar bereketlenmiştir (Matta 5:5, 7).

*Dua: Bana sevgini göster, ya RAB, sözün uyarınca kurtar beni...*  
(Yuhanna 17:17, I.Petrus 1:23)

<sup>42</sup> **Böylece bana hakaret edene cevabım olacak;**

**Çünkü senin sözüne güvendim.**

Düşmanlara, imanın ev halkından nefret edenlere, Mesih ve Müjdesi'ne karşıt kimselere verilebilecek çok farklı cevaplar olabilir. Ancak verilebilecek bütün cevaplar Mesih'teki kurtuluşu almış birine uygun olmalıdır. "*ben vaftiz oldum*" diyerek kötülerin seviyesine inmekten kaçınan birisinin vereceği cevap, "*Tanrı beni kurtardı –kurtarılmış biriyim*" düşüncesine uygun olmalıdır (41). Böylece Mesih'te kurtarılmış olmak, dünya önünde Tanrı'ya güvenen bir yaşamla (Mezmun 56:4; 27:1) kendisini belli eder.

Kurtulmuş kimselerin Mesih'e ve Müjdesi'ne layık bir yaşamla uygun bir duruş sergilemeleri, düşmanlara mahvolacaklarını (Mezmun 1:1-3 krş. 1:4-5) gösteren bir belirti olacaktır (Filipililer 1:27-28).

Böylece ruhsal ve fiziksel saldırıları, baskıları ve bazen yöneltelen suçlamaları, size kim olduğunuzu ve kime ait olduğunuzu hatırlatan fırsatlar olarak değerlendirdiğinizde, Tanrı'da merhamet edildiğinizin, günahların affı Müjdesi'nin, kurtuluş lütfunun ve diriliş armağanının tanıkları olursunuz.

Tanrı'nın sözlerini, mutlak iyi olduğuna güvenle okumalı ve çalışmalı; Kutsal Ruh bu bilgileri bizde pak bir vicdan için kullansın diye imanla dua etmeliyiz. Bu ayetin duası bizleri böyle bir eyleme yönlendirmektedir.

Mesih'in Kutsal Yazılar'ı nasıl tanıklık ve savunma olarak kullandığına bakarsanız; O'nun düşmanlara cevap verme yolu doğru bir model olarak önünüzde duruyor olacaktır (*Bu noktada iman yaşamınıza ayet ezberlemeyi yerleştirmeniz de diğer bir adım olacaktır – Matta 4:3-10, Efesliler 6:17*).

*Dua: O zaman beni aşağılayanlara gereken yanıtı verebilirim, çünkü senin sözüne güvenirim...*

(Luka 12:4-5, Romalılar 8:31-39)

(Matta 27:40-43 krş. Matta 28:6)

<sup>43</sup> **Ve ağızından gerçeğin sözünü tümünden alma;**

**Çünkü senin hükümlerine umut bağladım.**

Mezmurcunun '*ağızındaki gerçeğin sözü*' imanlı bir kişinin bu dünyadaki yürüyüşü boyunca maddi ve manevi uğraşının içinde olması gereken bir şeydir. İmanlı kişi '*ağızındaki gerçeğin sözü*' ile Tanrı'yı tapınır, şükreder, tövbe eder; imanlı kişi '*gerçeğin sözü*' ile düşmanlara ve saldırılara cevap verir, imanı paylaşır ve tanıtır, ağızındaki '*gerçeğin sözü*' ile imanı savunur.

Mezmur boyunca Tanrı sevgisi ile söylenen dualar, samimi imanda (gerçek dindarlıkta) kutsal bir Tanrı korkusu olduğunu gördüğümüz yakarılar da içermektedir. Mezmurcunun "*gerçeğin sözünü tamamen ağızından alma*" şeklindeki yakarışı, günahı sebebiyle tövbe ederken "Kutsal Ruhun'u benden alma" diyen Davut'un seslenişini hatırlatmaktadır.

Kutsal Tanrı'ya yönelik kutsal bir sevgi ve kutsal bir korku ile "*gerçeğin sözünden tamamıyla ayrı kalmayayım*" diye dua eden mezmurcu, Tanrı'nın Sözleri'nin Tanrı lütfettiği için kendisine verildiğini de itiraf etmiş oluyor. Kendi çabası ile Sözleri tutamayacağını biliyor. Ve açıktır ki, ancak Tanrı'nın Sözleri'ni iki yüzlüler gibi ağızına almak istemeyen biri bu denli derin düşünülmüş bir dua yapabilir. Ya da diğer bir açıdan bakarsak, ancak Tanrı'nın kendisinde etkin olduğu bir kişi böyle bir dua yapabilir.

Size verilmiş olan gerçeğin sözleri ve Tanrı'nın hükümleri için şükredin...

*Dua: Gerçeğini ağızından düşürme, çünkü senin hükümlerine umut bağladım...*

(Efesliler 1:13, Yakup 1:18)

<sup>44</sup> **Yasani daima**

**Ve sonsuza dek tutacağım.**

Bazen dua etmenin yemin etmek ya da adak adamak gibi bir yönü olduğunu Yeni Ahit imanlıları unutuyorlar. Mezmurcu burada bir adak/yemin duası yapıyor.

Bu dua aynı zamanda Tanrı'nın merhametini ve sevgisini tatmış, Kutsal Ruh'un aydınlatışını almış, Kutsal Yazılar'daki pak sevinci tatmış bir kişinin bütün bunlar için Tanrı'ya yönelik cevabı oluyor (İşaya 59:21, Efesliler 1:13). Bir başka açıdan söylemek istersek, Tanrı'nın lütfunun ulaştığı bir kişinin, burada nasıl bir şükranla yönlendirildiğini görmekteyiz.

Bu dua aynı zamanda kurtuluş ve zafer duasıdır; Tanrı'nın kendisini açıkladığı söze göre yaşamının ve bunu ilan etmenin duasıdır. Yeniden doğuşu olan bir kimse kendi vicdanı Kutsal Yazıları ile güçlendirdiği zaman, başka nasıl dua edebilirdi ki? Tanrı sözünün gücünü tatmış bir yürek, *"insanların geleneğine, dünyanın temel ilkelerine dayanan felsefeyle, boş ve aldatıcı sözlerle insanı tutsak alan"* şeyler (Koloseliler 2:8) karşısında başka nasıl dua edebilirdi ki?

*"Yalancılara ikiyüzlülüğü nedeniyle aldatıcı ruhlara ve cinlerin öğretilerine götüren"* sahte inanışların (I.Timoteos 4:1-3) karşısında başka nasıl ayakta kalınabilir ki?

Burada Tanrı'nın sözlerinin bir kişinin daima ağızında olması ile (43) Tanrı'ya sürekli itaat içinde olmak arasında samimi bir bağlantı kurulduğuna dikkat edin. Yenilenmeyi, yeniden bir başlangıç yapması isteyen bir kişinin adanmışlık duasında sanırım böyle benzer ifadeler yer alması gerekir.

41-44 ayetlerini birlikte okuduğumuza, Tanrı'nın sevgisini yaşamak isteyen birinin, kurtulmuşluğun güvencesiyle yaşamayı tecrübe ederek imanı korumak ve imanı savunmak için olan tutkusu bu ayetlerde belli oluyor. Tanrı Sözü ile sonsuzluk arasında bir ilişki olduğunu görüyor. Tanrı Sözü'ndeki sonsuz yaşam vaaadinin içinde kendisini görmek istiyor.

Sizin övgü ve şükrandan taştan itaat ve adanmışlık duanız nasıl olurdu..?

*Dua: Yasana sürekli, sonsuza dek uyacağım...*

(I.Korintliler 3:16, İbraniler 3:6, I.Petrus 2:5 krş. Vahiy 7:15)

(I.Timoteos 4:7, I.Korintliler 2:4 krş. Efesliler 4:14)

**<sup>45</sup> Ve genişlikte yürüyeyim;**

**Çünkü koşullarını aradım.**

Tanrı sözüne adanmışlıkla ve Tanrı'ya hizmet tutkusuyla yürüdüğünüzde, Mesih'teki özgürlükte devam edersiniz. Bu ruhsal özgürlük duası bize aynı zamanda bir ders öğretiyor: Pak özgürlük sadece Tanrı'nın gerçeğinde mümkündür... Tanrı'nın Mesih'teki sevgisinin her korkuyu yenen gücü gerçek özgürlüktür (I.Yuhanna 4:18, İbraniler 2:15).

Kutsal Yazılar'ın Tanrısı'na iman eden birinin Mesih'teki özgürlüğü tecrübe etmesi doğal bir sonuçtur. Tanrı'nın çocuğu olma yetkisi (Yuhanna 1:12, Galatyalılar 3:26), aynı zamanda kölelikten (Galatyalılar 4:7) satın alınıp Tanrı'nın ev halkına getirildiğimizi (Galatyalılar 4:7, 31), yabancı iken Tanrı'nın ev halkına dahil edildiğimizi göstermektedir (Efesliler 2:12, 19).

İman eden kişinin g nahtan  zg r, günahın yargısından ve utancından  zg r olan Őu anki durumu, sonsuz yaŐamda günahın varlığından  zg r olarak devam edecektir.

Bu ayet gözlerini bedeninin diriliŐi ve sonsuz yaşama çevirmiŐ bir imanlının Őimdiki yaŐamdaki duasına örnek teŐkil ediyor. Hizmetkarlar ya da köleler gibi korkuyla değil, Mesih'in uğrumuza çarmıha giderek kanı pahasına bizi kurtarmıŐ olduğu gerçeği (Efesliler 2:13, Koloseliler 1:20), bize ne kadar yüce bir sevgi ile sevildiğimizi gösteriyor (I.Yuhanna 3:1).

Bu  zg rl k, Tanrı tarafından kabul edilmeme korkusuyla değil –*bir köle gibi değil*– Tanrı'da kabul edilmenin güveni içinde, esenlikte bir yaşamı getirecektir. Öyleyse bu duanın arkasında olan düŐünce, sadece Tanrı'da mümkün olabilecek bir güven ile kutsallık yaşamı için olan tutku vardır.

Sizin yaŐamınız böyle bir özgürlük ve teselliyi dünyaya nasıl taŐıyor?

*Dua:  zg rce [ferahlık içinde] yürüyeceğim,  nk  senin koŐullarına yöneldim ben...*  
(Yakup 1:25 [Yuhanna 8:31-32 krş. 8:36])

<sup>46</sup> **Krallar önünde senin tanıklığından söyleyeceğim;**

**Ve utanmayayım.**

 nceki duada özgürlük belirgindi, bu duada ise cesaret belirgindir.

Özgür bir Őekilde yürüyen imanlı kişi (45), Tanrı'nın kurtarışı yerin bütün uçlarına yayılsın diye kralların önünde bile konuŐmaktan  ekinmez (İŞaya 49:6).

Tanrı'daki lütuf, esenlik ve sevinci yaŐayan birisi, “*iman ettim, bu nedenle konuŐtum*” diyen ayetteki gibi (II.Korintliler 4:13), imanını açıklamaktan, imanını öğretmekten ve imanını savunmaktan korkmaz.

Tanrı'ya itaat ile yürüyen birisi, sözü ve bilgeliği tecrübe ederek, imanını gündelik yaşamak uygulayarak  zg r bir Őekilde konuŐur. ZorunlulukmuŐ gibi değil, sevgiden dolayı konuŐur.

Tanrı'nın Yasası sizin için g cl  ise, Tanrı'nın Sözü sizin için tatlı ise, Tanrı'nın yolu sizin için gerçek ise siz de özgürce konuŐursunuz (Mezmun 19:7-10). Mezmurcu Tanrı'nın koşullarını (ilkelerini) tanıklığını, emirlerini (buyuklarını) her yerde ve herkese duyurmak istiyor.

Tanrı'nın  ğ tleri, kuralları ve Tanrı'nın yolu sizin için ne ifade ediyor? Bunları yaŐadıđınız yerlerde paylaŐıyor musunuz? Ancak Tanrı Sözü'n  paylaŐmak için yola çıktığınızda, her zaman kabul g rmeyebilirsiniz (23). Bu gerçeğe rağmen memzurcu Tanrı'nın tanıklığında (*sözünde, kurallarında, emirlerinde...*) sessiz bir duruş değil konuŐturan bir g   ile karŐılaŐıyor (Matta 10:27 krş. 13:17).

**Pontius Pilatus önünde yüce inanca tanıklık etmiş olan Mesih İsa'yı** (I.Timoteos 6:13-14) yüreğinize alarak yola  ıkın (II.Korintliler 3:12)...

*Dua: Kralların önünde senin öğütlerinden söz edecek, utanç duymayacağım...*

(Matta 10:17-20, I.Timoteos 6:13-14, Markos 8:38)

**47 Ve sevdiğim emirlerinde,  
Zevk bulayım.**

*“Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de senin istediğin olsun”* diyebilen bir yüreğin duası böyle olur.

Yüreğiniz Tanrı'nın Sözləri'ne odaklanmışsa, Tanrı Sözü sizin yolunuz olmuşsa, Tanrı'nın emirleri de sizin sevinciniz olur. Tanrı'ya yönelik sevgi dolu bir yürek, Tanrı'daki hoşnutlukla Tanrı'yı yüceltir. Mezmurcunun kralların önünde sözü paylaşma tutkusunun (46), böyle bir sevgiden kaynaklandığı açıktır.

Kutsal Yazılar kitapta yazılı sözler olarak kalmayıp, gündelik yaşama uygulandıkça Tanrı sevgisi dünyanın gözüne daha da görünür olur. Bir başka ifade ile Tanrı sevgisi, Kutsal Yazılar'ı gündelik yaşam sözü ve gündelik yaşam ekmeği tutmanızla ifade edilir.

Tanrı'nın emirlerine, kurallarına, ilkelerine bakarken, bunlara yapılması gerekenler ve uzak durulması gerekenler şeklinde bir liste olarak bakmayanlar, Kutsal Yazılar'da karşılıksız olarak bağışlayan Tanrı'yı görecektir.

Bu ayette Tanrı'nın sözlerini seven bir yaklaşım öne çıkıyor; ancak *'emirlerden zevk bulmak'* gerçekte itaat etme yüreği ile ortaya çıkan bir durumdur. Burada Tanrı'yı ve Kutsal Yazılar'ı sevmek, buna uygun olarak yazılanları yerine getirmek için çalışmak ve Tanrı'nın isteğini yerine getirmekten hoşnut olan bir kişilik belirlemektedir.

Kutsal Yazılar'da, kendisine günahların affı ve sonsuz yaşamı veren Tanrı'yı gören mezmurcunun bu ayetteki ya da bütün Mezmur boyunca olan yaklaşımı, size de en son ne zaman yüreğinizin Tanrı'ya ve kutsal sözlerine bu denli hayran kaldığınızı sormuyor mu?

*Dua: Senin buyruklarından zevk alıyor, onları seviyorum...*

(Yuhanna 4:34; 6:38, Matta 6:10)

**48 Sevdiğim emirlerine doğru ellerimi kaldırıyım;  
Ve senin kanunlarını derin derin düşünüyüm.**

Tanrı Sözü'ne özleyerek ve susayarak bakmak, Tanrı'nın vahiy ettiği gerçeğe bu denli yüksek bir saygı ile bakmak, bütün Mezmur boyunca bizi tek bir kişiye odaklıyor: Mesih... Tanrı Sözü'ne en yüksek değeri başka kim verebilirdi ki?

Mezmurcunun bu samimi ve iman dolu yaklaşımı, bütün Kutsal Yazılar'a *'Mesih hakkında yazılar'* olarak bakmayı bize öğretmelidir (Luka 24:44). Tanrı Sözü'ne bir bütün olarak bakmayı öğrenirseniz, Kutsal Yazılar'ın sadece Mesih hakkında olmadığını, Kutsal Yazılar'da bazen *–bu ayette olduğu gibi–* konuşan kişinin Mesih olduğunu da göreceksiniz.

Tanrı'nın emirlerini bu denli çok sevebilen (*'sevdiğim emirleri'*) dünyada bir kişi ve kimleri gösterebilirsiniz? Mesih! Tanrı Sözü'nü bu denli çok derin düşünen kim olabilir ki? Mesih!

Tanrı Sözü'nü sevmek ve bunları derin derin düşünmek, sözlerimize ve eylemlerimize hükmeden ve bizi yönlendiren bir dönüşüm anlamına gelmektedir.

Diğer yandan bu sözler köklü bir değişim yaşamış kişiyi ortaya getirmektedir. Tanrı'nın kurtuluşunu verdiği bir kişinin Tanrı'ya vereceği cevap başka ne olabilirdi ki?

Kendi yaşamınıza ve başkalarına sıkıntı ve zorluk getiren sözlerinize ve işlerinize baktığınızda ne görüyorsunuz? Bu durum size Tanrı'nın emirlerini gerçekten sevmek ve Tanrı'nın kanunlarını derin derin düşünmek konusunda zayıf olduğunuzu göstermiyor mu?

*Dua: Saygı ve sevgi duyuyorum buyruklarına, derin derin düşünüyorum kurallarını...*  
(Matta 7:21, Yakup 1:22 krş. Matta 12:46-50)